1. אני, אַלְבֶּרְט אַיְינְשְׁטַיין



אני בטוח שאתם כבר מכירים את שמי. כולם בתקופתכם יודעים מיהו אַלְבֶּרְט אַיְינְשְׁטַיין. לעיתים קרובות אני שומע שמכנים אותי "המדען הדָגוּל בהיסטוריה" ואתם יכולים להיות בטוחים שזה קצת מביך אותי. אני לא חושב שיש לי כישרונות יוצאי דופן, פשוט הסקרנות שלי אינסופית. אני חכם רק כי אני מתאמץ לְהַחְכִּים. עושר והצלחה לא היו מעולם מטרות חשובות עבורי. היופי, האמת והאנשים הקרובים אליי, הם אלו שהאירו את חיי והעניקו לי אומץ ושמחה. אין לי כוחות־על וכשיורד גשם איני יכול להפסיק אותו. אמרתי את זה גם לחתול שלי.





נולדתי באוּלם שבגרמניה ב־14 במרץ שנת 1879, לאמא פָּאוּלִינָה ולאבא הֶרְמָן. הגחתי לאוויר העולם שנתיים לפני מָאיָה, אחותי הקטנה. אימא היא אישה גדולת גוף שלובשת מָחוֹךְ מעצם לווייתן ולאבי יש שפם מסולסל יפה.

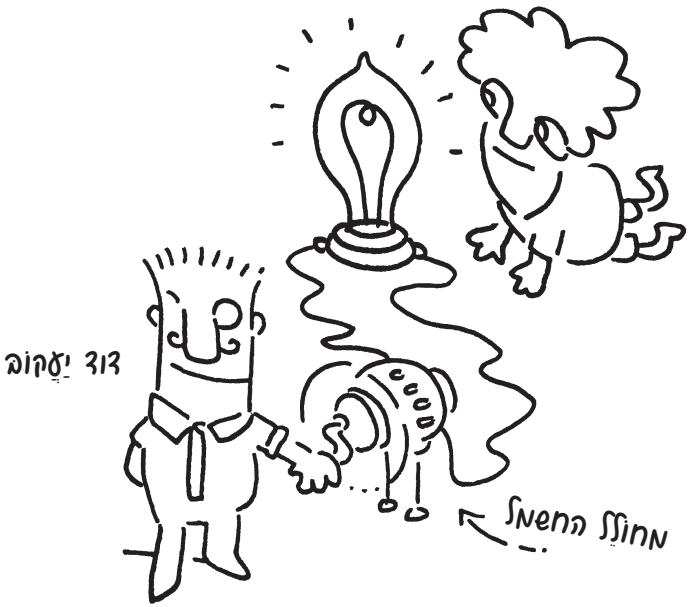
נולדתי בשנה שבה פותחה נוּרַת הליבּוּן החשמלית הראשונה. בארצות הברית, תוֹמָס אַלְוָה אֶדִיסוֹן הצליח להשאיר נורת ליבון דולקת במשך שלוש עשרה וחצי שעות. זה היה שיא חדש ומאורע נדיר, כי עד אז היה בבתים רק אור עלוב של מנורות גז או מנורות שמן מסריחות.



גדלתי בזמן התפשטות התאורה החשמלית, שחשיבותה בראשית חיי היתה רבה. למעשה, הייתה לאבא חברת חשמל בשותפות עם דודי יַעֲקוֹב, שסיפקה חשמל לעיר הסמוכה שְׁוַואבִּינְג. דוד יַעֲקוֹב המציא אפילו דגם חדש של מחוֹלֵל חשמל (דינָמוֹ).

לעיתים קרובות שמעתי אותם מדברים בבית על פִּיזִיקָה, על מכונות ועל חשמל. הנושאים האלו היו אז באופנה, בדומה למדעי המחשב ולאינטרנט בשנות האלפיים.

אבא רוצה שאגדל להיות מהנדס חשמל. ואכן, מאז ילדותי התעניינתי בפִּיזִיקָה, בגיאוֹמֶטרְיָה ובמָתֶמָטִיקָה. אבל כשניסיתי להתקבל לפוֹלִיטֶכְנִיקוּם בצִירִיךְ בשנת 1895 – אני, אַלְבֶּרט אַיְינְשְׁטַיין – לא התקבלתי.





השעונים המֻכָּנִיים, אבותיהם הקדמונים של שעוני היד שלנו, הם המצאה חדשה למדי בהיסטוריה הארוכה של האנושות.

השעונים הראשונים כּוּנוּ "מעוֹרְרֵי נזירים", משום שהתפשטו לראשונה במנזרים בימי הביניים. אלה היו מכשירים המצוידים בפעמון קטן, שתפקידו היה להעיר בבוקר את הנזיר האחראי על הצלצול במגדל הפעמונים. לכמה מן "המְעוֹרְרִים" האלו היו שיטות זירוז עוד יותר יעילות: הם הניעו מְכָלִים, שברגע הנכון שפכו מים קרים בקרח על הקורבן האומלל. השעונים המֻכָּנִיים השתכללו במשך מאות שנים במטרה להגיע לדיוק מירבי.

אבל כדי למדוד זמן בחלל יש צורך בשעונים מדויקים אף יותר. כיום משתמשים אַסְטְרוֹנוֹמִים בשעונים אֱטוֹמִיים.



